

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Polletna naročnina Lir 3.000

Letna naročnina » 6.000

Letna inozemstvo » 8.000

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXVIII. - Štev. 19 (1401)

Gorica - četrtek, 6. maja 1976 - Trst

Posamezna številka Lir 150

VIII. svetovni molitveni dan za duhovne poklice

Letos ga praznujemo v nedeljo 9. maja. Ta dan nas mora vse povezati, duhovnike in vernike, v skupni in vedno bolj pereči skrbi za življenjsko važno zadevo Cerkev. Storit moramo vse, kar je v naših močeh in uporabiti vsa razpoložljiva sredstva, da bo Cerkev tudi v prihodnosti imela zadostno število dobrih in svetih duhovnikov, redovnikov in redovnic.

Ne smemo in ne moremo ostati ravnodušni, brezbržni in nedelavni ob misli, da je na svetu in tudi pri nas vedno manj pastirjev, ki naj nadaljujejo Kristusovo odrešitveno delo. Problem duhovnih poklicev mora biti prisoten na vseh področjih dušnopastirskega dela: pri otrocih, doraščajočih, mladini, zakoncih. Molitveni dan mora biti dan skupnega osveščanja duhovnikov in vsega župnijskega občestva, zlasti pa družin in mladih. Biti mora dan molitve in dan prevzemanja obveznosti.

Vloga župnijske skupnosti je odločujoča in nenadomestljiva. Le škoda, da se naši verniki tega premalo zavedajo. Poklici namreč prihajajo iz naših družin, zato je treba v župniji neprestano buditi in razvijati zavest za probleme Cerkev in njene življenja.

Podlaga vsega tega je po besedah koncila dejavna molitev, molitev, ki vodi k akciji, k spreobrnjenju, k soočenju z božjimi načrti, molitev, ki je prošnja, a obenem tudi izpraševanje vesti, resen odgovor sebi, iskanje in poslušanje Boga.

Pravi sv. oče Pavel VI.: »Ni mar molitev za poklice prvo in se zdi, edino priporočilo, ki ga je dal Gospod učencem v sličnih okoliščinah? Sveti Duh ne bo krščanskemu ljudstvu, ki je velikodušno in vztrajno v molitvi, nikdar odrekel pastirjev, ki jih dejansko potrebuje. O tem moramo biti globoko prepričani.«

Molitve naj bo torej duša vsake dejavnosti in pobude. Le tako se bodo ustvarili pogoji, da bo Bog lahko deloval.

Omejevanje svobode in poskusi ustrahovanja

Marsikdo pravi, da »Katoliški glas« na področju Jugoslavije; to pa še nič ne pomeni. Saj s tem še ni rečeno, da ima prav tisti (v tem primeru Jugoslavija), katerega goriški tednik kritizira. Uradni krogi v Sloveniji bi morali najprej javno povedati, kaj »Katoliški glas« piše; za tem dokazati, da »Katoliški glas« laže in šele v zadnji fazi oznaniti štirim vetrovom, da »Katoliški glas« ne piše resnice.

Ker pa je taktika komunističnih partij taka, da osmeši ali oblati svoje nasprotnike z že obrabljenimi frazami (»sovražnik ljudstva« - in ljudstvo niti ne ve, za kaj v resnici gre; »revizionisti«, »fašisti«, »plačanci v službi kapitalizma« itd.) in ker se ta propaganda širi, podpihuje in skriva za nekimi lažnimi abstraktnimi ugotovitvami, je logično, da je vsaka obramba oz. zagovor proti podobnim klevetam Sifzova muka, tj. napor brez upanja na uspeh.

»URADNA« RESNICA

Treba pa je priznati, da je zelo težko pisati objektivno; vsak časnikiar lahko zabrede. In to se ne dogaja samo nam, ki živimo v demokraciji (nekateri pravijo, da živimo v »diktaturi«), ampak predvsem tistim, ki živijo v tako imenovanih ljudskih demokracijah.

Ali ni že to neverjetno, da ni v teh »demokracijah« NIKOLI javno nastopal ali pisal v dnevnem časopisu NIHCE, ki bi se ne strinjal z režimom? Vedno samo ENA resnica, vedno samo PARTIJSKA resnica.

S tem še ni rečeno, da je pod drugačnimi diktaturami kaj boljše. Diktatura je povsod enaka in zato ni nikjer in nikoli objektivna. Ni mogoče trditi, da vlada v Jugoslaviji najstrožja diktatura, recimo kak stalinizem ali kaj podobnega. Po drugi strani pa je tudi res, da ni bilo zabeležiti v jugoslovanskem tisku kakega oporečništva. Seveda, med komunisti samimi že; kako kratko in prazno kreganje je tudi tam skoraj na dnevnem redu. A recimo: kaka kritika vodilnim organom ali partijam s strani ljudstva, to je redkost. In nihče naj ne dokazuje, da nima ljudstvo kaj oporekati; ljudstvo molči, ker je partije sito do grla.

Največja iznajdba komunističnih partij je gotovo propaganda. Vsa njihova moč je prav v tem, še posebno zato, ker ne more nihče ugovarjati, ker nima možnosti, ker nima radia, televizije, časopisov; vsaka oblika oporečništva je takoj zadušena. Zaradi tega je resnica samo to, kar pišejo uradni listi in revije, kar ukaže partija. Vsak stavek gre skozi zelo tanko rešeto njene cenzure. Razen partijske ni druge resnice. Če ne pišeš kot partija, lažeš.

Nekam čudna logika je to! Kdor išče

resnico in nima vezanih rok, težko sprejme tako obliko informiranja, ker mu leži na srcu predvsem svoboda in objektivnost. Če se odloči za »uradno« resnico, njegova stvar. Če se raje opredeli za »neuradno« svobodo, prostost, tudi njegova stvar. To ni še nič hudega.

REŠITEV JE V SVOBODNI IZMENJAVI MNENJ

Je pa jasno, da bo tako obliko dialoga — nekompromisno in svobodno — sprejel vsak demokrat in tudi vsak kristjan, ker samo v soočenju idej in preverjanju dejstev lahko upamo na boljše prihodnost. Ne pa v omejevanju svobode in s poskusi ustrahovanja in groženj. Rešitev je v sproščenem in demokratičnem izmenjavanju mnenj.

Ce se kdo izmika temu poslanstvu (ker drugače ne more ali ker se mu ne splača) in če zvrta krivdo na tiste, ki se objektivnega soočenja ne bojijo, potem ne bo pomagal rešiti zapletenega voza. Naši — slovenski — stvari bo samo škodilo.

Ce bo kdo tudi o tem zapisu trdil, da je nazadnjaški in na podlagi tega skuša dokazati, da se »Katoliški glas« veže z bogve katerimi reakcionarnimi imperalističnimi silami, bo samo ponovil staro melodijo, ki jo v svoje zadovoljevanje in zadovoljevanje partije poje že dolgo vrsto let, tja do dolgočasja.

A zaključek bo vedno enak: odgovora na BISTVO — in ne kakega zapletenega ali zvitega odgovora — ne bo od nikoder. L. N.

Pretekli teden je ministrski predsednik Moro še enkrat poskusil rešiti svojo slabotno vlado pred padcem. Toda njegov govor v parlamentu ni prepričal nikogar več. Posledice so bile kot predvidene: razpust obeh poslanskih zbornic in objava državnozbornih volitev za 20. junij

Predčasne volitve v Italiji - nova stvarnost

Pot, ki je pripeljala državnega poglavarja Leoneja, da je na dan prvega maja izdal odlok o razpustu parlamenta, je bila zelo dolga in zapletena. Akt predsednika republike je le formalno odprl novo poglavje v najnovejši zgodovini Italije. Z razpisom predčasnih parlamentarnih volitev za nedeljo 20. junija letos je italijansko politično življenje stopilo na novo stvarnost naproti. Za lažje razumevanje tega uradnega sklepnega dejanja pa je treba pogledati nekoliko let nazaj.

Italijansko politično življenje je v zadnjih letih sploh zabeležilo veliko premikov. Ne zadnji in pomemben premik je predstavljala izid upravnih volitev lanskega junija. Novo razmerje sil, ki se je tedaj ustvarilo v državi, je že takoj dalo misliti na skoraj neizbežne spremembe tudi v celotnem političnem življenju države. Levica, komunisti in socialisti so začeli iskati novih prijemov za postopno vključevanje v oblastna območja.

Socialisti so pravzaprav že podpirali vlado in sploh vsa zadnja leta — ali desetletja — tako ali drugače oblačili in vedrili na političnem nebu in s tem že od vsega začetka prevzeli velik del odgovornosti za nastale razmere, odgovornosti, ki pa se jih zadnje čase silno otepajo in otesajo.

Ti socialisti, lahko rečemo, so zavzeli v zadnjem letu vedno radikalnejša stališča, tako da jim je marsikdaj težko sledila še sama radikalna stranka na eni strani ter izvenparlamentarna levica na drugi. Napovedali so boj Krščanski demokraciji in vladi, ki so jo sicer podpirali.

V tem moramo reči, da so bili komunisti mnogo bolj zmerni in preudarni, saj to od njih terja tudi daljnosežni načrt »zgodovinskega« kompromisa s katoliškimi silami. Komunisti se namreč zavedajo, da je njih težnja po sporazumu s katoliškim svetom mnogo večja in zanimivejša od ozke vselevičarske povezave s socialisti, ki bi jim v kasnejših situacijah gotovo postali nezanimivi.

KDO JE KRIV ZA POLITIČNO KRIZO?

Jasno je, da Krščanska demokracija ne more sprejeti ponujene roke od strani komunistov, ki pa so pripravljeni na razne oblike sodelovanja in jim verjetno ni za — vsaj zaenkrat — popolno samovlado v državi. S tem nečemo reči, da ima PCI čisto demokratične načrte pluralističnega kova...!

Ne bi se tu spuščali v akademsko razmišljanje o stališčih ene ali druge stranke, čeprav menimo, da je vse to vsaj v osnovi potrebno za pravilno osvetlitev zadnjega političnega razvoja v Italiji. Dejstvo je, da je prišlo ne le do vladne krize in razpusta parlamenta, pač pa do vse globlje krize, ki je zajela ves državni ustroj.

Zadnji čas so italijansko javno življenje pretresli veliki škandali, o katerih je tudi naš list precej pisal. Prav zadnji v vrsti teh pa so zajeli vrhove vlade oz. republike. Znano je, da so na podlagi raziskave o zadevi Lockheed odkrili neke šifrirane osebnosti, kjer naj bi se pod imenom »Antilopa« skrival eden izmed nekdanjih predsednikov vlade. Zato so pad-

la konkretno imena Leone, Rumor in Moro.

Vsi trije so sicer ta sumničenja odločno demantirali, vendar stvar ni še do dna razčiščena. Javno mnenje je vseeno doživelo hud pretres, saj se je s tem zamajalo zaupanje v sam vrh državne oblasti. Urednik nekega znanega milanskega dnevnika je pred dnevi odkrito nasvetoval državnemu poglavarju, naj poda ostavko na svoje visoko mesto.

»Lov na antilopo« se še ni zaključil. Naj bo rezultat tak ali drugačen, duhovne krize v državi ne bo lahko zapolniti. Preveč je odgovornosti, preveč je izbegavanja, marsikdaj so se vse oblasti preveč strastno oklepale svojih pozicij. Zaradi vsega tega bo treba pač računati na dolgotrajne posledice. Krivda ni le na eni strani, ki je bila trenutno na vladi, ali pa koaliciji strank. Krivdo moramo iskati v samem sistemu javnega življenja in izgubi moralnega smisla pri večini javnih delavcev.

Treba bo tudi marsikaj preurediti. Tega se zavedajo vse stranke. Med katoliškimi vrstami je tudi že dolgo vrenje in zahteva po prenovitvi v stranki DC. To predlaga pisec članka »Cattolici alle urne« (Katoličani na volišču) v ponedeljkovem turinskem večerniku »Stampa Sera«, da je treba zapreti tistim, ki so do sedaj vladali ter odpreti novim ljudem, novim zlasti po moralnih lastnostih.

VSEENO PA: NE DIKTATURI!

Vse to pa ne pomeni, da zavračamo sam način demokratičnega reda, na katerem danes še živi Italija. Vsi se zavedamo vrzeli, ki jih ima tudi ta sistem, vendar smo globoko prepričani, da je vsaka demokracija, tudi najslabša, boljša od diktature. Vsak totalitarni režim je v bistvu slab, ker ne priznava človekovega dostojanstva in z njim združene osebne svobode, tudi če morda prinese nekaj javnega reda ali materialnega blagostanja! A človek ne živi samo od kruha, kot pravi sodobni ruski pisatelj Duhincev.

Zato smo prepričani, da gre pri tem novem političnem položaju v Italiji za težke in pomembne odločitve. Italijanski državljani bodo morali resno premisliti, ko bodo s svojim glasom prihodnji mesec odločali o bodočnosti republike. Totalitarizem je slab, pa naj bo odet v črno, rdečo ali kako drugo barvo. Na državljanih samih pa leži vsa odgovornost pravilnega zadržanja in s tem soodločanja!

IN MI SLOVENC?

Tudi mi Slovenci se bomo morali kot italijanski državljani odločiti za pravo politično izbiro. Naš glas bo gotovo važen. Ne bo sicer odločilen pri usmeritvi nove politične poti. S svoje strani moramo ubrati tisto pot, ki bo naša, slovenska, obenem pa tudi jamstvo za demokratično in pluralistično družbo.

Zavedati se moramo, da prav v ohranitvi naše slovenske poti tudi na parlamentarnih volitvah — ne glede na praktičen rezultat — bistveno prispevamo k utrjevanju demokracije in uveljavljanju načel, ki jih kot manjšina s samostojnim političnim nastopom vedno zagovarjamo.

Sestanek manjšinskih strank v Vidmu

Prejšnji teden so se na sedežu Furlanskega gibanja (Movimento Friuli) v Vidmu sestali zastopniki strank Partito del Popolo Trentino Tirolese (PPTT), (tudi za Südtiroler Volkspartei), Slovenske skupnosti in Furlanskega gibanja. Prisotni deželni in pokrajinski predstavniki omenjenih strank so obravnavali sedanji politični položaj v državi s posebnim oziranjem na narodne in jezikovne manjšine. Še posebej so razpravljali o bližnjih političnih volitvah in možnih povezavah med manjšinskimi strankami in gibanji. Poudarili so neobčutljivost italijanskih vseh državnih strank za manjšine in njih osnov-

ne kulturne, socialne in gospodarske potrebe.

V tem trenutku, ko vlada v italijanskem življenju splošna zmeda, predstavljajo lahko avtonomistične in manjšinske stranke trdno alternativo, v kolikor pomenijo izraz pristne življenjskosti omenjenih ljudstev. V kratkem je predvideno ponovno srečanje teh strank za poglobitev medsebojnih stikov.

»Slovenci želijo svojo škofovsko konferenco«

Tako poroča nemški misijonski mesečnik »Stadt Gottes« v svoji majski številki. Te dni da v cerkvenih krogih v Sloveniji pretresajo možnosti za ustanovitev samostojne slovenske škofovske konference, dasi obstaja že jugoslovanska škofovska konferenca. Toda razlike v mišljenju in kulturi med Hrvati in Slovenci so tolikšne, da so morali za slovenski del že najti ustreznih samostojnih oblik v bogoslužju, poroča nemški mesečnik.

Dodati bi bilo še, da so po zadnji jugoslovanski ustavi in po samoupravnih načelih jugoslovanske republike opredeljene kot državne enote, z lastno državnostjo, za razliko od predvojnih centralizmov, da bi se tudi cerkvene skupnosti v sosednji državi prilagodile novemu stanju ter zapustile stari centralistični okvir.

■ V dneh pred 1. majem je v Milanu prišlo do vrste političnih nasilij, ki so spet tenjale smrtne žrtve. V spopadu med dvema ideološko nasprotnima skupinama so bili trije levičarski mladinci težko ranjeni. Eden je kasneje poškodbam podlegel. Kmalu zatem so »neznanci« zahrbtno umorili pokrajinskega svetovalec odv. Pedinovića, ki je pripadal stranki MSI.

Leopold Mandić med blaženimi

»Zahvaljujemo se očetom kapucinom, ki so nam vzgojili novega blaženega; zahvaljujemo se Dalmaciji, ki je rojstni kraj našega blaženega; zahvaljujemo se Padovi, ki je dajala življenjsko gostoljubje novemu priprošnjiku spovednikov in spovedancev,« tako je govoril v nedeljo 2. maja pred okrog 60.000 verniki na trgu sv. Petra papež Pavel VI.

Takoj v začetku sv. maše (darovali so jo papež, štirje hrvaški škofje, škof iz Padove in prvi predstojnik kapucinov) je padovski škof zaprosil sv. očeta, naj razglasi božjega služabnika p. Leopolda za blaženega. To se je takoj zgodilo s kratko molitveno izjavo in na pročelju Petrove bazilike so ob največjem navdušenju odkrili podobo novega blaženega. Pred njo in po tem izrednem dogodku je večkrat po zvočnikih donela razlaga in pesem v hrvaškem jeziku.

Izrečno želimo omeniti in pohvaliti odlično izvedbo skoro dve uri trajajoče slovesnosti. Pomembna za oči in srce je bila izročitev različnih darov iz Dalmacije in iz Padove. Mladi ljudje so v svojih narodnih nošah prinesli sv. očetu darove menda od vsega, kar premoreta Leopoldova domovina in Padovanska nižina.

Ce še omenimo, da smo imeli goriški in tržaški romarji svoje mesto takoj za diplomatskim zborom, samo nekaj metrov

od papeškega oltarja, smo s tem povedali vse važnejše trenutke beatifikacije p. Leopolda. Ko smo pozneje javno pred mikrofonom obujali svoje vtise, je neka romarica zajela doživljaje skoro vseh; rekla je: »Biti tako blizu papeževemu oltarju, gledati pred seboj skoro dve uri Petrovega naslednika naših dni, to je edinstveno, nepozabno.«

Tržaški romarji smo v štirih dneh obiskali kar 15 cerkev. Po zaslugi naših prijateljev tako pri rimskih salezijancih kakor v Sloveniku in pozneje v Monteortone pri Abanu smo tudi v tehničnem oziru doživeli romanje kot si ga je lepšega težko predstavljati. Velik dar 210.500 lir za novo kapelo blaženega Leopolda v Domju pri Trstu je prav tako dokaz največjega doživlja posmrtni slave dobrega p. Leopolda. To vsoto smo zbrali (vseh nas je bilo le 44) takoj po beatifikaciji in denar že izročili dr. Angelu Kosmaču, ki skrbi za novi ekumenski center in novo Leopoldovo kapelo na Tržaškem.

Romarje sta spremljala kapucina p. Marjan iz Vipavskega Križa in p. Alfonz iz Trsta, ki sta oba poznala p. Leopolda in sta nam tako marsikaj povedala iz njegovega življenja. Razine tehnične skrbi za naše dobre in hvaležne romarje sva si delila p. Bruno iz Gorice in podpisani. - Fr. Stuhč

OD TEDNA DO TEDNA

■ Tržaško porotno sodišče je obsodilo v odsotnosti bivšega poveljnika Rižarne Josepha Oberhauserja na dosmrtno ječo, proti Augustu Dietrichu Allersu pa je prekinilo kazenski progon, ker je Allers med tem umrl. Proces je jasno pokazal, da smo bili prav Slovenci in Hrvatje v največjem številu žrtve nacističnih zločinov v Rižarni, pri čemer imajo veliko mero skrivde tudi italijanski kolaboracionisti, kar je pokazala zlasti pretresljiva izpoved Ljubke Sorlijeve. Proces pomeni nedvomno zmago vseh, ki so bili vse do sedaj prezrti ter so upravičeno zahtevali, da se jim da, čeprav po 30 letih, priznanje za odpor zoper nacifašizem in primerno zadostčenje.

■ Pred sovjetskimi veleposlaništvom v Pekingu je prišlo do eksplozije, pri čemer sta dva kitajska vojaka izgubila življenje. ■ Nad 7.000 oseb se je udeležilo pogreba za 13-letno Patrizio Tomasini iz kraja Granzette di Rovigo, ki se 15. aprila ni več vrnila na dom. Po dveh tednih so jo našli ubito v obcestnem jarku. Pogrebni govor je imel škof iz mesta Adria.

■ V skrivnostnih okoliščinah se je na vozniki z avtomobilom ubil Aleksander Panagulis, ki je 13. avgusta 1967 izvedel neuspešno atentat na grškega diktatorja polkovnika Papadopolosa, bil nato obsojen na smrt, pa zaradi pritiska javnega mnenja nato pomiloščen.

■ V ZDA se na strani demokratov vedno bolj uveljavlja bivši guverner Jimmy Carter, ki bo verjetni kandidat te stranke na novembrskih predsedniških volitvah. Na republikanski strani pa še ni prišlo do razčiščenja. Sedanji predsednik Ford ima resnega tekmeča v Reaganu. Tako si je Reagan v Texasu pri primarnih volitvah zagotovil vse 103 glasove.

■ Nad sto prebivalcev Bejruta je bilo ubitih v eni sami noči od prvega do drugega maja. Kot znano, je sedanji predsednik Frangie pristal na svoj odstop, politiki pa mu ne znajo najti naslednika, ki bi bil večini pogodu.

■ Po vsej Italiji je 1. maj potekel v miru, čeprav je bilo mnogo zborovanj in sprevodov, le v Rimu je skupina 150 razgrajevcev skušala napasti poslopje španskega poslaštva, a jo je policija razpohala.

■ Na Poljskem se mudi od 25. aprila msgr. Luigi Poggi in bo tam ostal kar mesec dni. Udeležil se je konference poljskih škofov, poromal v Čestohovu, sicer pa čas izkorišča za pogovore s poljskimi škofi in predstavniki oblasti.

■ Na Nizozemskem je prišlo do hude železniške nesreče. Brzi vlak je zavozil v osebnega, ki je bil poln potnikov, ki so šli v službo. Žrtve so vse iz osebnega vlaka. Do sedaj so našli 23 mrtvih.

Ponosen na svoje slovenstvo

Od leta 1972 je glavni tajnik Konference severnoameriških škofov James S. Rausch. To je eno najbolj odgovornih mest v organizaciji ameriške katoliške Cerkve. Zanimivo je pri tem to, da je msgr. Rausch po materi Slovenec. V pismu msgr. L. Baznika, bivšemu župniku slovenske fare pri Sv. Vidu v Clevelandu škof Rausch med drugim pove:

»Moja mama je bila Ana Ohmann, prvotno Oman, hčerka Janeza in Jere Oman iz kraja Albany, Minnesota. Msgr. Oman je bil, ko bi rekli mi Slovenci, moj "little uncle" ali "mali stric".«

Tako vidimo, da izhaja škof Rausch po materi iz znane Omanove družine v Minnesoti. Kar je za nas še posebno zanimivo in dragoceno pa je, da znameniti sin skromne slovenske matere ni niti pozabil, niti zatajil svojega slovenskega porekla, ampak se s ponosom priznava za Slovenca in v pismu še posebej zapiše: »we Slovenians« - »mi Slovenci«.

Naš rojak James Steven Rausch se je rodil 4. septembra 1928 v Albany, Minnesota. Tam je obiskoval ljudsko in srednjo šolo, leta 1946 pa se je vpisal v semenišče Crosier v Onamia, Minnesota. V duhovnika je bil posvečen leta 1956 v katedrali mesta St. Cloud, Minnesota, kjer je v letih 1897-1914 pastiral kot škof Slovenec Jakob Trobec. Skofovsko posvečenje pa je prejel leta 1973.

Ze leta 1970 je postal pomočnik generalnega tajnika in tri mesece pozneje generalni sotajnik, leta 1972 pa generalni tajnik Konference katoliških ameriških škofov in Katoliške zveze ZDA.

Ponosni smo na tega odličnega škofa slovenskega rodu. V njegovi visoki in odgovorni službi mu želimo obilo uspehov in blagoslova. - Dr. Edi Gobec

UTRIP CERKVE

● Katoliška Cerkev je v Južni Afriki odprla svoje šole, ki so doslej izobraževale le otroke belcev, tudi črnim otrokom. Tako bodo sedaj črnici lahko obiskovali 116 osnovnih šol in 76 srednjih. Isto so sklenili tudi protestanti; rasistični režim pa s temi ukrepi ni zadovoljen in tako zopet prihaja do novih sporov.

● Belgijska škofija Namur razvija izredno misijonsko dejavnost. Čeprav je po številu manjša kakor ljubljanska in mariborska skupaj, ima kar 298 misijonskih delavcev v raznih deželah sveta. V delu za misijone sodelujejo načrtno vse župnije v škofiji.

● Skupina krščanskih Cerkev s sedežem v Ženevi si že dolgo prizadeva za enotno praznovanje velike noči po vsem svetu. Njihov predlog je, da bi obhajali veliko noč na nedeljo po drugi soboti v aprilu. Ta predlog so z veseljem pozdravili vsi nizozemski škofje.

● V Albaniji so izdali zakon za spremembo osebnih imen, ki »politično, ideološko in moralno« ne ustrezajo sedanji socialistični stvarnosti.

● Tako v Indiji kakor v raznih deželah Daljnega vzhoda imajo kardinali in škofje stalne razgovore in tudi zamere in spore z režimi, ki hočejo z novimi zakoni pre-

prečevati rojstvo otrok. Kardinal Gracias jasno izjavlja, da ima vsaka družina svoje pravice, ki jih država ne more nikdar kršiti in jih kakorkoli spreminjati. Razine države v Indiji nameravajo namreč uvesti prisilno sterilizacijo poročencev, čemur se pa vse veroizpovedi načelno upirajo.

● Na Filipinih podpirajo delavce v borbi za osnovne človečanske pravice tudi duhovniki. Pred cerkvijo Sv. Križa v Manili je bila velika manifestacija za odpravo krivičnega Marcosovega zakona, ki ne dovoljuje stavk in vmešavanja nedelavskih skupin v sindikalne zadeve. Predsednik Marcos je svoj nesocialni zakon sicer že preklcal, toda takoj sta morala Filipine zapustiti dva italijanska duhovnika iz manilske župnije Sv. Križa.

● V Zah. Evropi deluje med približno 18.000 slovenskimi delavci in izseljenci 44 slovenskih duhovnikov. Največ duhovnikov je Zah. Nemčiji in sicer 15. V tej državi se krajevni škofje zelo zanimajo za tuje delavce. Nedavno je pomožni škof v Essenu obiskal naše rojake pri nedeljski maši in zelo pohvalil sodelovanje toliko mladih Slovencev pri službi božji.

Novi kardinali

V ponedeljek 24. maja bo sv. oče v slovesnem konzistoriju razglasil 21 novih kardinalov katoliške Cerkve. Imena devet-najstih so že znana, dve pa je sv. oče zaenkrat še zadržal zase (sin pectore). Kardinalski zbor bo šel tako 136 članov, od katerih pa tisti, ki so dopolnili 80 let življenja, nimajo več pravice voliti bodočega papeža.

Značilnost novega konzistorija je majhno število Italijanov, ki so le trije. Od 21 je kar 13 rezidenčnih nadškofov (4 v Afriki, 4 v Amerikah, 2 v Aziji, 2 v Evropi in eden v Oceaniji).

Najstarejši novih kardinalov je 75-letni Poljak msgr. Filipiak, dekan avditorija sodišča Sv. rimske rote, najmlajši pa je 47-letni Jaime Sin iz Manile na Filipinih. Prvič bodo imele kardinala afriške dežele Senegal, Uganda in Nigerija ter Dominikanska republika v Srednji Ameriki. Eden od kardinalov, msgr. Filipiak, še ni škof in bo to postal v zvezi s kardinalsko častjo. Štirje novi kardinali pripadajo redovnim družbam (2 Družbi Jezusovi iz Kalkute v Indiji ter iz Tanamarive na Madagaskarju, eden benediktinec - nadškof iz Westminstera v Londonu ter frančiškan - nadškof iz Fortaleze v Braziliji).

Iz Slovenije

Festival cerkvene glasbe v Logu pri Vipavi

V nedeljo 9. maja bo v romarski cerkvi v Logu pri Vipavi Primorski festival cerkvene glasbe. Glasbeni svet koprskih škofije je povabil primorske pevske zbornice, naj se udeležijo tega nastopa, ki bo letos prvi in ki si bodo sledili vsako leto. Prijavilo se je 23 zborov iz Primorske,

v glavnem mešani. Iz Trsta se bo udeležil zbor iz Škedenja. Skupno bo nastopilo 565 pevcev. Skupen nastop bo v začetku slovesnosti in sicer ob 15. uri ob bogoslužju božje besede.

Veliko število pevcev bo gotovo pritegnilo tudi veliko poslušavcev, ki bodo deležni veliko duhovnega veselja ob poslušanju cerkvene glasbe. Zamejski Slovenci bodimo zastopani ob tem festivalu v velikem številu.

Slovenska mornarica

Splošna plovba iz Pirana je prevzela na Japonskem novo ladjo »Kranj« z nosilnostjo 18.000 ton. S tem je tonaža Splošne plovbe narasla na 370.000 ton.

Težave z nabavo novih ladij so v Jugoslaviji nepremostljive. Ladjedelnice delajo namreč samo za izvoz in le zanj dobijo kredite. Domača ladjarska podjetja pa si morajo naročati ladje v tujini in plačati zanje ogromno carino, kar 21 % in sicer takoj po prevzemu ladje.

Ta okoliščina preprečuje razvoj pomorstva v Jugoslaviji, tako da je država na svetovni lestvici zdrnila med pomorski-mi državami že za nekaj mest nazaj. Obenem pa kaže na to, da je »samoupravljanje« manj gospodarski in bolj političen sistem.

● Španski škofje so odločno proti zlorabljanju ubogih po bogatih. Svarijo pred materialistično miselnostjo, ki je podlaga tako kapitalizma kakor komunizma. Cerkev v Španiji se počasi odloča za zdrav socialni red, v katerem je izključena marksistična teorija, razredna borba, ateizem, izrečno pa dovoljena primerna privatna lastnina ter z zakonom potrjena osebna človeška svoboda naravnega in nadnaravnega življenja.

ZAKRAMENTALNA MILOST

Zakrament sv. zakona s svojo odrešilno milostjo očisti in dviga naravno ljubezen zakoncev. Nad njima se posebno uresničujejo Kristusove besede: »Kjer sta dva ali trije zbrani v mojem imenu, sem jaz sredi med njimi« (Mt 18, 20). Kristus biva pri zakoncih in v družini, saj so po zakramentu zbrani v Njem in toliko bolj bo z njimi, kolikor bolj bo družina z Njim.

Z zakramentom sv. zakona nastane v zakoncih tudi nov način bivanja med božjim ljudstvom. Z njim prejmeta posebno posvečenje, ki preveva vse njuno skupno življenje in delovanje.

Bog podeli s tem zakramentom zakoncem tudi posebno poslanstvo v Cerkvi in človeški družbi, ker jim daje posebne milosti in jim poveri tudi izredne naloge.

V luči vere in milosti zakonci doživljajo izredno notranje očiščenje in posvečenje. Božja milost jih nagiblje, da se upirajo zlu in grehu ter tako postanejo zmorni zmage nad egoizmom in se žrtvujejo za božje kraljestvo v svetu.

Zakramentalna milost dviga njihovo medsebojno ljubezen in jih usposablja, da rastejo v darovanju sebe, da vztrajajo v zvestobi sozakoncu in velikodušno sprejmejo nove člane družine v otrocih. Zato v vsem tem najdejo polnost evangeljske resnice in božje ljubezni.

Marija in njeni čudeži

Zato, da bi lažje verjeli v čudeže, ki jih je delal pred 2000 leti, Kristus dopušča, da se čudeži še vedno godijo. V Lurdu in v Fatimi so ti čudeži danes tako številni, da jih lahko nadzorujejo kakor v »laboratoriju«.

V današnjem času so raziskave mnogo bolj natančne kot so bile nekoč. Doslej je te čudeže preiskalo mnogo zdravnikov: med njimi judje, muslimani in nevrni, protestantje in drugi. Vsi ti so doslej v 2000 protokolih potrdili, da gre pri čudežih za medicinsko nerazložljiva ozdravljenja. Ker se godijo čudeži v Lurdu od leta 1858 dalje, pride tako en tak protokol na vsaka dva tedna. Ozdravljenja so priznana samo tedaj, če so se zgodila v hipu, popolnoma in trajno.

Nekaj preiskanih primerov:

Louis Bourlette, kamnosek, je pri razstrelitvi mine izgubil vid na desnem očesu. Pa tudi levo oko je vedno bolj slabele. V prvih dneh po prikazanju Matere božje si je Bourlette dal prinesiti vodo iz Lurda, iz studenca, na katerega je ob prikazanju pokazala Marija. Ko je položil s to vodo namočen obkladek na bolne oči, je Bourlette po dolgem času prvič iskreno molil: popolna ozdravitev njegovih oči je prišla v trenutku.

Drvar Pieter de Rudder se je ponesrečil pri podiranju drevesa. Deblo mu je zmečkalo levo nogo, tako da bi mu jo morali odrezati. Pieter je to odklonil. Toda zlomljena kost se mu ni zarasla in gnojna rana je izločala drobce kosti, tako da je je na prelomljenem mestu manjkalo kar 3 cm. Ko je iskreno molil k Materi božji, je ponesrečeni drvar začutil nenaden pretres. Prvič se je mogel sam dvigniti in pokleknil pred Marijinim kipom. Prelomljena kost na nogi se je v trenutku zarasla in tudi rana je izginila. Ugotovili so, da je bila kost znova popolnoma cela in leva noga nič krajša od desne.

Dr. Alexander Carrel, Nobelov nagradenec za raziskave raka, je sam doživel čudež v Lurdu in ga je opisal v ameriški medicinski reviji. Neka deklica je imela tuberkulozno vnetje trebušne mrene. Ležala je že v smrtnem boju. Ozdravela je v trenutku. Dr. Carrel, ki je bil do tedaj neveren, se je pred to ozdravitvijo takole izrazil: »Če bo ta ozdravela, bom tudi jaz verjel v čudeže.« Mož je umrl leta 1944 kot človek globoke vere.

Glavni tajnik FUENS med Slovenci v deželi

Prejšnjo soboto in nedeljo se je mudil na obisku med slovensko manjšino v deželi Furlaniji-Juljski krajini glavni tajnik Federalistične unije evropskih narodnostnih skupnosti (FUENS) Olav Meinhardt, ki je sam pripadnik danske manjšine v deželi Schleswig-Holstein v ZR Nemčiji. Glavni tajnik FUENS-a je obiskal Trst, Gorico, Števerjan in Beneško Slovenijo.

Med njegovim obiskom pri nas so glavne tajnika sprejeli in spremljali člani vodstva Slovenske skupnosti iz Trsta in Gorice. S soboto zvečer je imel Olav Meinhardt najprej sestanek z deželnim tajništvom Slovenske skupnosti. Deželni svetovalec in tajnik dr. Drago Stoka je glavnemu tajniku FUENS-a izrekel dobrodošlico ter mu orisal položaj slovenske narodnostne skupnosti v deželi. Olav Meinhardt je nato izrekel solidarnost s prizadevanji slovenske manjšine v Italiji ter seznanil tajništvo z nameni in cilji Federalistične unije evropskih narodnostnih skupnosti, ki ima v svojih vrstah večino narodnih manjšin zahodne Evrope.

V soboto zvečer je bilo v Slovenskem kulturnem klubu v Trstu srečanje z glavnim tajnikom FUENS-a, ki je potekalo v prijateljskem vzdušju. Meinhardt je orisal

John Taylor je bil v prvi svetovni vojni hudo ranjen. Drobce granate mu je poškodoval lobanjo skoraj do možganov, tako da se je zaznavalo njihovo utripanje. Krogla mu je poškodovala desno roko in jo ohromila. Temu so se pridružili še vsakdanji napadi božjasti in izguba zavesti do 12 ur. Obe nogi sta bili ohromljeni. Leta 1923 je bil Taylor nenadoma ozdravljen v Lurdu po deveti kopeli. Pri procesiji sv. R. Telesa je izginila vsaka sled bolezni, niti znaka več o božjasti in hromosti.

Elisabeth Delot so operirali zaradi raka na želodcu, toda novotvorba se je znova razrasla in ženski je grozila smrt od lakote. Leta 1926 je bila po kopeli v lurški vodi nenadoma ozdravljena. Začuda, da je pri tem izginila tudi brazgotina od operacije in staro stanje želodca je bilo znova vzpostavljeno. Očitno je, da tukaj zdravi neka misleča sila in nobeni nepoznani X-žarki.

Presenetljivo, kar je še v Lurdu: tudi neozdravljeni se vračajo brez zagrenjenosti, poleg tega pa se tam dogajajo brezštevila spreobrnjenja k Bogu. Mogoče bo Bog tudi tebe čudežno ozdravil? Od ne vere do globoke vere.

● V Lusaki (Zambija) so dominikanske sestre poklonile krajevnemu škofu svoj samostan, da bo lahko tam uredil prostore za bogoslovce, ki jih je vedno več.

● Televizija v New Yorku je prikazala daljši film iz Jugoslavije; film je izdelala neka protestantska ustanova iz Texasa. Poročila pravijo, da je film zelo stvarno izdelan; lepo predstavi tudi sveta brata Cirila in Metoda, ki sta veliko prej kakor Martin Luter prevedla sv. pismo v ljudski jezik. Film prikazuje številne mozaike in freske iz raznih samostanov in cerkev.

● Umbrija — prečudna dežela, kjer množice kristjanov volijo komunizem in množice marksistov prihajajo k nedeljski maši. Tako označujeta svoje kraje škofa Pagani v Gubbiju in Lambruschini v Perugi. Škof Pagani v svojem pastirskem pismu jasno uči, da komunizem ne more biti nadomestilo za krivični kapitalizem. Ta škof zagovarja zdrav socializem, ki pa ga moramo graditi previdno, počasi, načrtno, da ne zdrknemo kar tako čez noč v neopopravljivi »socializem« vzhodne Evrope.

vlogo manjšinske evropske zveze, nakar so mu prisotni zastavili vrsto vprašanj. Drugo jutro je Olav Meinhardt v spremstvu deželnega tajnika Slovenske skupnosti in predsednika tržaškega sveta stranke obiskal Goriško, kjer si je v spremstvu deželnega predsednika in članov goriškega pokrajinskega tajništva ogledal goriški grad z mestom, nato pa se podal v Števerjan. Tu je obiskal kulturni dom. Števerjanski pevci so imeli prav tedaj pevске vaje, zato je sledil še kratak pozdrav glavnega tajnika števerjanskim prosvetarjem. Tako se je ob pomembni slovenski pesmi, ob Zdravici, končal kratki a pri srčni obisk na Goriškem.

Glavni tajnik FUENS-a se je nato podal v Beneško Slovenijo ter se ustavil v Trčmunu na Trinkovem grobu in v Vidmu pri Furlanijah, nakar je zvečer odpotoval na Koroško.

Obisk glavnega tajnika evropske manjšinske zveze pri nas bo gotovo še poglobil vezi med Slovenci v Italiji ter Federalistično unijo. To pa pomeni tudi korak naprej v evropski integraciji naše manjšine, saj moramo prav v čim širši povezavi z drugimi evropskimi skupinami najti pravi okvir sodobne manjšinske borbe.

Mladostni zanos zbora „Loize Bratuž“

V Katoliškem domu je 30. aprila nastopil mešani zbor »Loize Bratuž« s samostojnim celovečernim koncertom. Z zanimanjem smo pričakovali ta nastop, saj je zborovsko petje vzgojno sredstvo tako za pevce kot za ljudstvo v narodnem, estetskem, glasbenem in moralnem smislu. Z zborovskim petjem ohranjamo narodno blago, našo svojstvenost in poglobljamo področje za osnovno in najširšo glasbeno vzgojo.

Zbor »Loize Bratuž« se je tega poslanstva lotil že pred dvajsetimi leti, ko je pok. skladatelj prof. Mirko Fitež začel zbirati pevke in pevce iz mesta in okolice. Za njim je prevzel vodstvo zbora Ivo Bolčina, sedaj pa ga vodi že vrsto let prof. Stanko Jeričijo.

Zbor se je predstavil na petkovem koncertu v številni zasedbi: 25 ženskih glasov, 17 moških. Vzoren in brezhiben nastop je nudil občutek organiziranosti in discipliniranosti, mladi in radostni obrazi pa so bili izraz svežine in neke notranje zadovoljnosti in ljubezni do zborovskega petja. To so pevci s svojim dirigentom dokazali med koncertnim izvajanjem. In človek bi mislil, da ni več mladine, ki ustvarja in veruje!

Po stopnji težavnosti izbranih pesmi je bilo spoznati strokovno usposobljeno roko in prav tako razgledanost v literaturi, kar sta dokazali pestrost in zanimivost skladb. Program je bil dobro sestavljen, ker smo dobili jasno sliko idejne in umetniške vrednosti, pestrosti in zanimivosti ter tudi neke pevsko-tehnične primerčnosti.

Vse to je nedvomno veliko pripomoglo k uspehu celotnega večera. Mogoče je bil samo Vrabčev »Prihod« nekoliko prezahteven za zmogljivost zbora; vsekakor pa je včasih potrebno učiti tudi težje pesmi, ker so pač za to potrebne tehnične vaje intonacijskega, ritmičnega in harmonskega značaja.

Pevci »Lojzeta Bratuža« pa so že večkrat — in v petek ponovno — dokazali, da se hočejo vzgajati in napredovati; prav gotovo ne bodo prikrasili na uspehih.

Zbor je kvalitetno izvajal čudoviti motet O vos omnes, ki je delo znanega španskega polifonista Tomasa da Victoria. Druga Gallusova skladba je bila gotovo izrazitejša. Zbor je pokazal dobro pripravljenost v polifonskem izvajanju, zlasti v agogičnem in dinamičnem smislu; tudi fraziranje, oblikovanje tona in dikcija so bili dobro naštudirani. To pa ne velja prav popolnoma za nekatere umetne pesmi, čeprav so primerjave zelo težke.

Najbolj so ugajale Majska noč (Tomc), Slovo od gozda (Mendelssohn) in Zimski večer (Malič). Vse te skladbe so ustvarjale občutek celote, harmonijske povezave, intonacijske točnosti in neke logične gradnje. Rekli bi, da je zbor pokazal tudi

V torek 11. maja ob 20.30

bo v kinodvorani v SKEDNJU

CANKARJEVA PROSLAVA

Nastopajo otroci iz Škedenja, Kolonkovca in Sv. Ane; škedenjski pevski zbor; mladina srednje in višje šole. Med branjem odlomkov iz Cankarjevih del bodo prikazani izvirni diaprojektivi.

čedno dikcijo in da so pevci sposobni proizvajati lep in popoln pevski ton.

Bilo pa je opaziti, da je v glasovni moči le nekoliko razlika med žensko in moško zasedbo. Soprani in altii so precizni, ubrani in prijetni, nekoliko šibkejši so tenorji, basi so v svojih prizadevanjih sicer vztrajni, a včasih prešibki, da bi zadoneli in zagotovili podlago ostalim glasovom. To je občutiti zlasti pri najglasnejšem petju (ff). Vodstvo zbora bi moralo poskrbeti za nove člane, ki bi zapolnili to vrzel.

V drugem delu je zbor izvajal bisere iz naše narodne zakladnice. Vzorno je, da zbor »Loize Bratuž« goji narodno pesem, da ohranja in posreduje narodu te vrednote. Izbor ljudskih pesmi ni bil sicer najbolj zahteven; mogoče so zaradi tega nekatere priredbe izzvenele še lepše in pristnejše.

Pohvaliti je treba predvsem Močnikovo Pojdam pa v Rute, Mihelčičevo Puabač sem star in Lebičovo Lipo. Pri nekaterih je bilo zaznati precejšnje poudarjanje ritma, kar gotovo ni koristilo pristnosti in ljudskemu tonu, saj je slovenska ljudska pesem nositelj narodove duše, njegovih strasti, notranjih konfliktov, volje in nečnosti, v tako številnih in pestrih odtenkih.

Mogoče je to gledanje preveč osebno, ne zmanjšuje pa vrednosti in pomena drugegačnega interpretacijskega izražanja. Tudi to je hvalevredno: zbor skuša u-

stvarjati novo, stilno individualizirano formo in nov odnos do glasbenih umetnin. Ta novi obraz, ta estetska novost je bila vodilna nit petkovega samostojnega koncerta.

Ne bi bilo prav, če bi ob koncu ne izrekli priznanja tudi prof. Stanku Jeričiju, saj je vloga zborovodje odločilna. Če pevec prispeva skupnosti le del sebe samega, zborovodja daje sebe vsega, pravzaprav vse, kar zna. To ni kupovanje ali povečevanje osebe, pač pa le izkazovanje spoštovanja da človeka, ki mu je zaupano vodstvo zbora »Loize Bratuž«.

A. Z.

SLOV. PROSVETA IN ŽUPNIJSKI DOMOVI NA TRŽAŠKEM

prirredijo v nedeljo 9. maja ob 16. uri na vrtu Finžgarjevega doma (v Marijanišču) na OPČINAH, Narodna 89

TABOR

OB STOLETNICI CANKARJEVEGA ROJSTVA

S p o r e d

- nastop združenega mešanega zbora z Opčin, iz Rojana in od Sv. Ivana vodi Humbert Mamolo;
- nastop otroškega zbora »Slovenski šopek« iz Mačkolj vodi Ljuba Smotlak;
- priložnostni slavnostni govor bo imel časnikar Saša Martelanc;
- sodelujejo recitatorji z branjem odlomkov iz Cankarjevih del.

Po sporedu vesela družabnost s kioski; igra ansambel TAIMS.

Umrl je prof. Tone Penko

V letošnjem šolskem letu je smrt neumljeno posegla med tržaške profesorje. Kar po vrsti so odšli Ivan Savli, Metod Turnšek, Jože Peterlin in 29. aprila Tone Penko s Trgovskega tehničnega zavoda v Trstu. Umrl je na ljubljanski kliniki za neozdravljivo boleznijo, ki ga je hitro uničila, saj je bil še pred mesecem dni v Trstu.

Penko se je rodil v Trstu 1908, toda njegovi so prišli iz Pivke in tam je do pred kratkim živel njegova mati, s katero je bil zelo povezan. Zaradi prve svetovne vojne so se starši preselili v Maribor in tukaj je dovršil 1928 klasično gimnazijo. V Ljubljani je doštudiral biološko skupino na filozofski fakulteti in po vojaščini dobil službo v Ljubljani 1935 in 1937 v Mariboru, kjer je ostal do razsula Jugoslavije.

Nemci so ga izselili z družino v Srbijo, od koder pa se je vrnil domov v Gradec pri Pivki, delal dve leti v tovarni, nato je poučeval doma otroke in prejemal za to živila. Leta 1945 je prišel v Trst in bil eno leto ravnatelj na srednji šoli »I. Cankar«, nato profesor na tej šoli in od 1948 skoraj ves čas na Trgovskem tehničnem zavodu »Žiga Zois«.

Bil je odlični profesor, ki je znal dijake pritegniti s svojo osebnostjo in globokim znanjem. Učil je za življenje, dijake je razumel in jim tudi zunaj šole pomagal. Znal je tako zanimivo predavati, da nikoli ni imel težav z disciplino, nikoli nasprotovanja, vsi pa so ga ohranili v najlepšem spominu.

Za šolo je prevedel tri knjige Francesca Fiorentinija *Prvi koraki z naravoslovne vede* za pouk v srednji šoli, Firenze 1970. Znana je tudi njegova poljudno znanstvena knjiga *Tržaški ribji trg*, ki je izšla 1951 v Trstu in je letos pripravljal ponatis.

Penko se je uveljavil tudi kot prosvetni in radijski predavatelj. Za radio je pripravil vrsto ciklusov z različnih področij naravoslovja in jih podal s svojim značilnim glasom tako nazorno in prikupno, da so ga vsi radi poslušali. Vsako leto je obiskal tudi tržaške skavte na njihovem taborjenju in jim pripravil nekaj nazornih »dni narave«.

Kot človek je bil skromen in zelo skrben oče. Družina je živel v Ljubljani, sezidal ji je hišo in izštudiral hčer in oba sinova. Pogreba so se udeležili zastopniki profesorjev in dijakov Trgovskega zavoda in Znanstvenega liceja.

Bralci pišejo

O duhovnikih doktorjih

Novi list se je znova spomnil duhovnikov-doktorjev. Eden izmed teh je poslal uredništvu tega lista pismo, ki ga tudi mi objavljamo, saj gre za naše sobrate-duhovnike.

Spoštovani! Ko ste mi pred nedavnim

Nevzdržno finančno stanje SSG

Upravni svet Stalnega slovenskega gledališča se je 28. aprila sestal na izredni seji in preučil nevzdržnost finančnega stanja, v katerega je ustanova zašla zaradi neizpolnenih obveznosti odgovornih predstavnikov javne uprave in političnega življenja v krajevni in državnem merilu. Z ozirom na dolgotrajno krizo vsled ne-rešenega javnopravnega položaja SSG in

njegovega finančnega stanja je upravni svet že v preteklosti večkrat sprožil vprašanje nadaljnega delovanja gledališke ustanove slovenske narodnostne skupnosti v Italiji. Tako je tudi pred začetkom letošnje sezone podrobno seznanil s stanjem vse potrebne dejavnike.

Ob podpori vseh strank ustavnega loka, sindikatov, tržaške občine, pokrajine in dežele Furlanije-Juljske krajine je bilo gledališču zagotovljeno jamstvo za premostitev finančnih težav v tekoči sezoni obnem z obljubo, da bo predložen v rimskem parlamentu poseben zakon, ki naj bi dokončno rešil problem obstoja in razvoja SSG. Bili so dogovorjeni točni roki, v katerih bi se za gledališče udeležila razpoložljivo 200 milijonov lir, kolikor je bilo pač potrebnih za kritje proračuna in nemoteno delovanje ustanove. Od teh je bilo danes žal podeljenih samo 25 milijonov, tako da je nemogoče nadaljevati z delom.

Upravni svet je sprejel vrsto sklepov, da bi čim učinkoviteje posredoval pri odgovornih političnih in upravnih dejavnikih ter je tudi sklenil, da se bo ponovno sestal s celotnim osebjem gledališke ustanove čez sedem dni.

Nova slovenska opera v Trstu

Pavle Merku, poznan slovenist, a tudi uspešen skladatelj, je dokončal svojo prvo opero »Kačji pastir«. Besedilo je pripravila pesnica Svetlana Makarovič na podlagi svojih izvirnih pravljic.

Merku pravi, da je »Kačji pastir« pravljica z vsemi prvinami, ki so njemu najbolj pri srcu. Gre za ljubezen, ki je ena glavnih tem za življenjsko razmišljanje in umetniško ustvarjanje. In druga prvina je tema oblasti, to je odnos katerega koli človeka do katere koli oblasti.

Človeška bitja, ki nastopajo v pravljici, trpijo in zato lahko pojejo z ekspresionistično govorico, ki je nabita in ki naravnost posreduje poslušalcu določeno čustvo. Simboli v pravljici — Oblast, Življenje, Spomin — niso človeška bitja in ne trpijo, zato pojejo govorico ljudske pesmi, ki je realistična, čustveno nepričakovana in absolutna, kakaj melodija ljudske pesmi je lahko pri žalostnem in pri veselem besedilu, šele besedilo daje viži nek pomen.

Opera »Kačji pastir« bo doživela svojo krstno izvedbo v tržaškem gledališču Verdi. Režiser opere je Giorgio Presburger. Opera je napisana v dveh jezikih. Skladatelj Merku je istočasno uglasbil slovenski izvirnik in italijanski prevod besedila v sodelovanju s Svetlano Makarovič. V tem ima nova opera tudi določeno prvenstvo.

Sožalje

Ob smrti nepozabnega prijatelja prof. Toneta Penka izrekajo ravnatelj in profesorji šole »Fran Levstik« s Proseka in iz Sv. Križa globoko sožalje družini.

Ljudje

David Cociancich je diplomiral iz veterine na parmski univerzi.

Zaključni koncert GM

V nedeljo 25. aprila je bil v Kulturnem domu v Trstu zaključni koncert letošnje abonmajske sezone Glasbene matice in sicer Mozartov Requiem. Pod vodstvom dirigenta Antona Nanuta so nastopili orkester Slovenske filharmonije, Mladinski pevski zbor iz Maribora, Slovenski oktet in oktet Gallus, ki so ju pomnožili člani zbora Slovenske filharmonije in zbora RTV Ljubljana, kot solisti pa so nastopili člani ljubljanske Opere. Število izvajalcev in predvsem njihova kakovost so obetali pravo umetniško doživetje. Pričakovanja so se v celoti uresničila in občinstvo je je prišlo na svoj račun.

Sv. Ivan - Trst

Ravnateljski svet didaktičnega področja Sv. Ivan-Trst na svoji izredni seji dne 22. aprila odločno protestira proti osnutku pokrajinske uprave v zvezi z ustanovitvijo šolskih okrajev, ker ni upoštevala slovenskega šolskega okraja.

Omenjeni ravnateljski svet ponavlja svojo zahtevo, ki je bila že sprejeta na seji dne 4. aprila 1975 in posredovana pristojnim oblastem, političnim strankam in sindikalnim organizacijam.

Prepričani smo, da samo slovenski šolski okraj omogoča slovenski etnični skupnosti v Italiji pozitiven razvoj in obstoj našega šolstva, kakor to predvidevajo zadnji parlamentarni zakoni o šoli, delegirani odloki in republiška ustava.

Občni zbor sekcije SSK za občino Dolina

V soboto 24. aprila so se člani in volivci Slovenske skupnosti iz dolinske občine zbrali na občni zbor, na katerem so pregledali dosedanje organizacijsko delovanje, razširili vodstveni odbor in s tem tudi formalno potrdili obstoj te krajevne sekcije.

Poročilo o vlogi in dosednji dejavnosti Slovenske skupnosti tako na ožjem področju občine kakor tudi v širšem pogledu je podal občinski svetovalec Alojz Tul, nakar se je razvila živahna in plodna razprava o najrazličnejših problemih, ki tajejo naše vasi in ljudi od otroških vrtcev, cest in kanalizacije pa do regulacijskega načrta in javnih prevozov ter problemov kmetijstva.

Med razpravo o splošnih političnih problemih je prišla do izraza predvsem zaskrbljenost zaradi zavlačevanja in odlaganja pri reševanju svojih problemov Slovencev tudi v luči Osimskih sporazumov med Italijo in Jugoslavijo. Govor je bil tudi o napovedani industrijski coni na Krasu ter zadevnih vsestranskih posledicah za slovensko manjšino v zamejstvu. Mnogi so ugotavljali, kako se naši problemi kljub Osimu ne rešujejo in nekateri celo zastrujejo v zaskrbljivem obsegu.

Ob zaključku razprave so prisotni udeleženci izvolili nov odbor, ki bo vodil delovanje sekcije. Vanj so bili izbrani: Boris Gombač, Silvester Metlika, Glavko Petar, Alojz Tul, Mario Zahar, Ernest Smotlak, Sergij Mahnič, Zorko Jurjevič ter Danilo Grahonja.

Občni zbor je bil v dvorani srenjske hiše v Gročani ob številni udeležbi zastopnikov iz raznih krajev in vasi v občini.

Skavtsko jurjevanje

25. aprila so imeli skavti in skavtinje iz Trsta jurjevanje, tj. praznik, na katerem sprejemajo nove člane. Jurjevanje se je vršilo na jasi med Opčinami in Prosekom. Tu se je zbralo nad 150 skavtov in skavtinj, od teh približno 40 novih članov. Na začetku je bila maša, ki jo je daroval g. Tone Bedenčič. Sledil je obred obljub in sprejema novih članov, pri katerem sta spregovorila za skavtinje gdc. Vera Lozej, za skavte pa starešina prof. Theuerschuh.

Popoldne je bila na vrsti tekma v orientaciji, ki je nudila tekmovalcem priložnost, da pokažejo svoje znanje v tej spretnosti. Ob zaključku dneva je zagorel taborni ogenj, ob katerem so skavti in skavtinje preizkušali svoja grla ter se zabavali ob šaljivih prizorčkih, ki so jih sami uprizorjali.

Poimenovanje šole

Osnovna šola iz Boljunca nosi od zdaj naprej ime domačega glasbenika Frana Venturinja. Slovesnost poimenovanja je bila v nedeljo 25. aprila in je obsegala odkritje in blagoslovitev Venturinjevega doprsnega kipa, ki ga je izdelal kipar France Gorše, ter priložnostne govore ravnatelja Škrinjarja, dolinskega župana Svaba, šolskega skrbnika Fidenzija, predsednika prosvetnega društva »F. Prešeren« Slavca ter pesnice Marije Mijotove, ki je obudila svoje spomine na glasbenika. Sledil je kulturni spored, na katerem so nastopili otroški pevski zbor »Fran Venturin« od Domja, pevski zbor »F. Prešeren« iz Boljunca ter harmonikarski ansambel Mladinskega doma iz Boljunca.

Skupnost »Družina Opčine«

Gradnja našega skupnega doma na Opčinah je od poznega jesenskega časa prišla v obdobje počitka. Mrzlo vreme in vsestranska zaposlenost sta odsvetovala nadaljevanje postavljanja tega za nas vse prepotrebne objekta.

Zdaj pa je nastopilo pomladno prebujenje in z njim nameravano skupno prostovoljno delo na našem gradbišču. Požrtvovalna brata Plesničar sta nam dala vsem zgled: teden pred veliko nočjo sta krepko prišla za delo in s tem uradno začela z nadaljevanjem.

Vsi člani Skupnosti Družina Opčine bi radi videli, da bi na jesen lahko našli tu prijetno domovanje. Ne moremo dovolj izraziti, kako je naša srčna želja, da bi bili tu v bodoče na uslugo vsem prebivalcem vzhodnega Krasa, posebno pa prebivalcem slovenskega porekla, ki so lansko leto največ pripomogli, da je naša stavba tako rasla.

Gotovo računamo na pomoč skupine Costruttori Universitari iz Padove, ki bo pa prišla na delovišče komaj julija.

Vsem ljudem dobre volje in sposobnim obrtnikom ter delavcem kličemo: pridite na Opčine, dajte nam roko, pomagajte nam, ki nas zahrbtna bolezen tako kruto tlači, da bomo v našem domu postali kljub vsemu koristni člani družbe! Vsem velikonočnim darovalcem se najiskrenejše zahvalimo in se še naprej priporočamo.

Svet Slovenske skupnosti je zasedal

Prejšnji teden je zasedal pokrajinski svet Slovenske skupnosti v Gorici. Člani sveta so obravnavali celotno vrsto pomembnih vprašanj, ki zadevajo v tem nelahkem političnem trenutku slovensko narodnostno skupnost v Italiji.

Najprej je bilo na dnevnem redu poročilo o sedanjem političnem položaju s posebnim ozirom na skorajšnje politične volitve. Ob tem vprašanju se je razvila dolga in živa debata članov sveta, ki so podrobno osvetlili problem samostojnega nastopa Slovenske skupnosti in možnosti za medmanjšinsko povezavo. Vsekakor bo o tem odločal bližnji deželni svet stranke.

Deželni tajnik je nato poročal o osnutku vladnega zakona za ratifikacijo Osimskega sporazuma med Italijo in Jugoslavijo, ki sploh ne omenja Slovencev. Proti taki politiki je svet zavzel negativno stališče in zahteval, da najde vlada v tem svojem predlogu mesto tudi za slovensko manjšino.

Člani sveta so nato razpravljali o vprašanjih organizacije ter sklenili vsestransko okrepiti tako osrednje kot posamezne strankine organe. Posebej je svet sklenil, da se ustanovi posebna občinska komisija za vprašanja goriške občine, ki bo morala zasledovati vse zadevne probleme.

Obljube volčičev in veveric

Podmladek skavtske organizacije so volčiči in veverice. Volčiči so dečki od 9. do 11. leta, ki se morajo šele učiti pod vodstvom starega Akele, da bodo zmogli sami živeti v gozdu kot skavti. Zato je njihov geslo: »Volčič poslušaj starega volka.« Njihovo delo v krdelih je predvsem igra in življenje v naravi. Podobno je tudi z vevericami. Gre za deklice v slični starosti kot dečki. Tudi njih delo v vodi je predvsem igra in spoznavanje narave, primereno za njih leta. Med veverice in volčiče vstopijo s posebno obljubo.

Preteklo nedeljo 2. maja se je na gmajni na Vrhu zbralo veliko tega drobiža. Prišli so iz Gorice in Steverjana, iz Rupe, Peči, Gabrij in iz Doberdoba. Gmajna je bila polna njih živčava in veselega smeja. Začelo se je z mašo, ki jo je na prostem bral G. Stanko Jeričko, duhovni vodja gorških volčičev. Med mašo so mladi peli, saj že volčič in veverica ljubita petje. Stevilni so pristopili k sv. obhajilu. Po maši so bile obljube novih volčičev in veveric. Lepo število kakih 40 dečkov in deklic je napravilo obljube.

Zatem so sledile igre do kosila. Po kosilu je bila velika skupna igra, ki so se je vsi, novi in stari volčiči in veverice, udeležili ločeno po skupinah. Vsaka skupina je morala izpolniti 15 različnih nalog. To je zahtevalo čas. Ko so vsi naredili, kar jim je bilo naročeno, so se zbrali pred »komisijo«, ki je pregledala njih rešitve in odgovore. Razne naloge so morali izvršiti tudi pred komisijo in vsemi navzočimi prijatelji.

Vse skupine so se dobro odrezale, zato so bili vsi zadovoljni. Zadovoljni so bili tudi številni starši, ki so bili navzoči nekateri ves dan, nekateri samo popoldne. Tako so se tudi oni naučili lepega dne sredi kraške gmajne, ki je v maju res mikavna.

Števerjan — Poroka

V župnijski farni cerkvi sta sklenila 1. maja doživljenjsko zvezo Klara Komjanc iz Bukovja in Igor Černic iz Gabrij ob Vipavi. Oba izhajata iz narodno zavednih in vernih slovenskih družin. Poročne obrede je izvršil števerjanski župnik Anton Prinčič ob somaševanju g. Marijana Komjancja iz Sovodenj. Poročno slavo je bilo na nevestinem domu na Bukovju, kjer so gostje proslavili tudi 50-letnico življenja nevestinega očeta Dragota. Naj bi življenjska zveza bila srečna, dolgotrajna in uspehov polna, je želja tudi našega lista. G. Dragotu pa želimo še obhajanje novih življenjskih obletic.

Praznovanje 1. maja v Rupih

»Ljubi maj, krasni maj, konec zime je tedaj«, pravi naša pesem, pa se zdi, da se je hotela zima, ko smo se pripravljali na praznovanje 1. maja, še enkrat iz nas ponorčevati. Mrzel veter je ozračje ohladil, da ga niti sonce ni moglo ogreti. V nižinah ob Vipavi se je pojavila slana, ki je ponekod mlade poganjke in cvetoča drevesa precej prizadela.

Ni pa vreme prizadelo prvomajskega slava v Rupih. Slovenski pregovor: »Naša kri - ne zataji«, je tudi to pot prišel do

polne veljave. Niso zatajili tisti, ki so na prireditvi sodelovali in ne tisti, ki so jo obiskali.

Veseli so nam prinesli »Veseli Števerjanci« s svojo poskočno glasbo; velikega umetnika slovenske besede Ivana Cankarja so nam približali prizadevni recitatorji iz Doberdoba; prijetno ozračje sta ustvarila pevska zbor iz Doberdoba in Mačkoli, vse nas pa so ogrele in vzpodbudile k nadaljnjemu delu za slovenstvo klene in prepričevalne besede deželnega svetovaleca dr. D. Štoka.

Bil je to res prisrčen slovenski praznik brez tujih primesi. V tem je še njegov poseben pomen in tak naj ostane tudi v bodoče.

Primorski dijaki so se srečali v Novi Gorici

Ze pred leti je prišla pobuda o stalnem srečanju primorskih višješolcev v kakem središču Primorske. Takšna srečanja so bilo dosedaj v Postojni, Tolminu, Trstu in letos v Novi Gorici. Prišli so dijaki iz vseh višjih srednjih šol na Primorskem, sostran in onstran meje. Z naše strani so se iz Trsta pripeljali s posebnim vlakom, gorški dijaki pa so šli peš. Skupaj z dijaki so bili tudi profesorji.

Na programu je bilo pomenjenje v raznih športnih panogah, ki jih dijaki gojijo na višjih srednjih šolah. Poleg tega je bilo še nagradno tekmovanje v risanju »ex tempore« ter kulturni del, ki je obsegal predvsem ocenjevanje sestavkov na temo »Ivan Cankar in slovenska kultura«. Trije najboljši sestavki so bili nagrajeni in so jih objavili kot razmnoženino. Prvo mesto je bilo dodeljeno dijaku iz Tolmina, drugo dijakinji iz Kopra, tretje pa skupini dijakin, ki obiskujejo tečaj vrtaric v Trstu.

Zbranih dijakov je bilo veliko, morda preveč za Novo Gorico. Poleg tega je srečanje motil dež, ki je padal ves božji dan. Tudi vreme je bilo zato krivo, da letošnje srečanje ni poteklo tako skladno kot prejšnja.

Prihodnje leto se bodo dijaki srečali v Kopru, zatem pa pride na vrsto naša stara Gorica.

Športni uspehi slovenskih dijakin

V Gorici že nekaj let prirejajo športno tekmovanje med dijaki različnih šol; vrši se v marcu in aprilu. Teh tekmovanj se udeležujejo tudi slovenske višje srednje šole. Letos so naši dijaki zabeležili nekaj lepih uspehov, predvsem v odbojki deklet.

Dijakinje so bile ločene v dve skupini: med »nevčlanjene« in »včlanjene«. Nevčlanjene so tiste, ki ne pripadajo odbojkijski ekipi, ki je član državne organizacije FIPAV, članje pa so tiste, ki pripadajo kakšni ekipi pri FIPAV. Slovenske dijakinje so nastopile v obeh skupinah. V kategoriji »nevčlanjenih« so dosegle drugo mesto takoj za klasičnim licejem Dante. V tej ekipi so nastopile: Vida Cijan, Jolanda Srebernič, Damijana Cotič, Adriana Petejan, Palmira Tomsic, Myriam Petejan, Lučka Tomažič, Marija Špacapan, Bruna Terpin, Franka Devetak, Gracijela Zavadlav. V kategoriji »včlanjenih« pa so zasedle dobro tretje mesto v skupni lestvici. Nastopile so: Lučka Uršič, Emanuela Primožič, Silvana Perše, Franka Jarc, Marija Jarc, Luiza Gergolet, Suzana Jarc, Tatjana Košič, Myriam Košič, Doriana Devetak. Vse omenjene dijakinje so članice športnega odseka društva Hrast iz Doberdoba oziroma Olympije iz Gorice.

Tabor za Cankarjevo stoletnico

V ponedeljek 10. maja bo poteklo sto let, odkar se je na Vrhniki rodil slovenski pisatelj Ivan Cankar. Za to priložnost napovedujejo v Cankarjevem letu celo vrsto proslav in prireditev, ki jih pripravljajo razna društva in organizacije. Velika uradna prireditve bo tudi v hali Tivoli v Ljubljani konec tega tedna.

Naše bralce opozarjamo, da bo svečana proslava Cankarjeve stoletnice tudi na Tržaškem. Pripravlja jo Slovenska prosveta in naši župnijski domovi. Prireditve na vrstu Finžgarjevega doma na Opčinah, Narodna ulica 89 (Marijanišče).

Poleg tega opozarjamo bralce tudi na posebno oddajo Vere in naš čas v nedeljo 9. maja ob 12.15, v kateri bo o Ivanu Cankarju in o krščanskih osnovah v njegovih delih govoril pisatelj Alojz Rebula.

Za cerkev v Mačkoli: Dalka Vecchiet v spomin Stefana Maver 10.000 lir.

OBVESTILA

SKAD vabi na predavanje, ki bo v sredo 12. maja v mali dvorani Katoliškega doma ob 20.30. O Krasu bo predaval dr. Zvonko Logiša.

Svečano odprtje »Doma Andreja Budala« v Standrežu bo v nedeljo 9. maja ob 10.30. Ob 10. uri zbiranje na Pilošču. Popoldne ob 15. uri nastop kotalkarjev SD »Polet« z Opčin in akademija mladih telovadcev iz Nove Gorice. Sledi družabni večer.

V počastitev sloletnice rojstva Ivana Cankarja bo Slovensko amatersko gledališče v Trstu pripravilo v petek 7. maja ob 20.30 v ul. Montecchi 6, Trst dramsko lepljenko »V areni življenja sem stale. Prva ponovitev predstave bo v soboto 8. maja ob 20.30, druga pa v nedeljo 9. maja ob 18. uri.

V Društvu slovenskih izobražencev v Trstu bo v ponedeljek 10. maja okrogla miza o tržaškem procesu o Rižarni, ki se je pred kratkim končal z obsodbo nacističnega Oberhauserja. Uvodno besedo na večer bo podal dr. Drago Štoka, ki je na procesu zastopal zasebno stranko. Večer bo ob 20.15 v dvorani Slovenske prosvete.

Kdor se resno zanima za mednarodni evharistični kongres v Filadelfiji (ZDA), naj si ogleda propagandne prospekte in plačilne pogoje v knjigarni Fortunato v Trstu. Vožnja z letalom brez drugih uslug 310.000 lir.

Potovanje v Sovjetsko zvezo. ACM iz Gorice in Trsta vabi vse, ki se zanimajo za ekumenska vprašanja na ugodno desetdnevno študijsko potovanje (od 25. avgusta do 4. septembra) v Sovjetsko zvezo. Potovanje prireja Ekumenski svet iz Slovenije. Cena za celotno potovanje z letalom je 350.000 lir ter dodatno še 10.000 lir za obisk Novgoroda. Vpis do 15. maja. Zaradi kratkega roka pohitite z vpisom pri g. A. Koshutu v Gorici. Podrobnosti pozneje.

15. in 16. maja PRAZNIK ŠPARGLJEV v Štandrežu

Sobota 20. maja: ob 20. uri otvoritev. Plesna zabava z ansamblom The Lovers iz Sovodenj.

Nedelja 16. maja: ob 15. uri slikarski »ex tempore«; ob 19.30 folklorni večer: sodelujejo folklorni skupini iz Koprivnega in Sovodenj ter štandreški mladinski zbor. Sledi prosta zabava. Na voljo odlični šparglji, domača jedaja in pijača.

DAROVI

Za Katoliški dom v Gorici: U. Z. 6.000; Marijana družba 10.000; Vinko Levstik, Rim, 10.000 lir.

Za Katoliški glas: naročnica iz Krmina z željo, da bi Katoliški glas večno živel v priznanje in zadoščenje ob neki nepriznanosti 10.000; N. N. 10.000; C. M. iz Rupe 4.000; Ana Daneu v spomin na pok. prof. J. Peterlina 5.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Rafaela in Silvana namesto cvetja na grob dragi sestrični Olgi 20.000; hči Meri in sin Ladi ob 90-letnici pok. mame Afre po 2.000 lir.

Za pevski zbor Rupa-Peč: prijatelj N. N. 25.000 lir.

Ester Čubej: za slovensko duhovnijo in za katoliški tisk po 4.000 lir.

B. C. iz Gorice: za lačne po svetu in za Alojzijevešče po 5.000 lir.

Za števerjansko cerkev: Drago Komjanc ob 50. rojstnem dnevu 50.000; novoporočenca Klara Komjanc in Igor Černic 50.000 lir.

V spomin Ane Saksida: družina Bandel-De Domenico za slovensko duhovnijo, za Katoliški glas in za cerkev na Sv. gori po 10.000 lir ter za Alojzijevešče in Zavod sv. Družine po 5.000 lir.

Za »Mladiko«: Ana Daneu v spomin prof. Jožeta Peterlina 5.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Daneu Ana v spomin prof. J. Peterlina 25.000; družina De Natale ob krstu 10.000; De Fecondo 1.800; Gianna v spomin tete Ane Marije Turk 15.600; Luciano Bartoli 10.000; družina Malalan 10.000; Netka Škerlavaj 5.000; družina Di Lenardo v spomin Silvana 15.000; družina Pizzonia 5.000 lir.

Za cerkev na Banah: družina Frankovič v spomin Franka in Jožeta Frankovič 5.000 lir.

Za cerkev v Boljuncu: N. N. namesto cvetja na grob Stefanu Maver in Silvanu Križmančič 20.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Rupa, 5.000 lir. Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Štmaver pod Sabotinom v prekičevajočem pomladnem prebujenju

Radio Trst A

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 22.45. **Dejstva in mnenja:** 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Sporod od 9. do 15. maja 1976

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Komorna glasba. 11.15 Mladinski oder: »Kukavičji Mihec«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj. 14.30 Nedeljski vestnik. 15.30 »Nevesta iz Messine«, drama. 17.30 Sport in glasba. 18.30 Nedeljski koncert. 19.15 Zvoki in ritmi. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika. 22.10 Sodobna glasba.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Baletna glasba. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi. 22.15 Glasba. **Torek:** 11.35 Pratika. 12.50 Revija glasbil. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.10 Trideset let gledališkega amaterstva v naši deželi. 19.25 Za najmlajše. 20.35 Gluck: »Orfej in Evridika«, opera. 22.15 Glasba. **Sreda:** 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Deželni koncerti. 19.10 Družinski obzornik. 20.35 Simfonični koncert. 21.30 Glasba.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Skladatelji naše dežele. 19.10 Človek pred rojstvom. 19.25 Za najmlajše. 20.35 »Hlapci«, drama. 22.10 Glasba.

Petek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Koncertisti naše dežele. 19.10 Slovenska povojna lirika. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Koncert. 21.30 Glasba.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Simfonična glasba. 19.10 Liki iz naše preteklosti: »Karlo Sancin«. 19.40 Pevska revija. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Dora«, igra. 21.30 Lahka glasba.

Ljubljanska TV

Sporod od 9. do 15. maja 1976

Nedelja: 9.30 Vzpon človeka. 10.20 Otroška oddaja. 12.50 Nedeljsko popoldne. 17.55 »Overlord«, film. 20.00 Salas. 21.05 Karavana (Sana). 21.50 Sport.

Ponedeljek: 17.10 Mladinske oddaje. 18.05 Plavanje. 20.00 »Effi Briest«, drama. 21.55 Kulturne diagonale.

Torek: 17.20 Mladinske oddaje. 18.15 Cankarjeva proslava na Vrhniki. 18.45 Slovenski ljudski plesi. 21.00 »Kontrapunkt življenja«.

Sreda: 17.10 Mladinska oddaja. 17.25 Pionirji fotografije. 18.10 Po sledih napredka.

18.45 Polke in valčki. 20.00 Nogometni finale za pokal prvakov.

Četrtek: 17.20 Mladinska oddaja. 18.25 Poljudno znanstveni film. 20.00 »Mladi Garibaldi«. 21.05 Četrtekovi razgledi. 21.50 Iz koncertnih dvoran.

Petek: 17.25 Križem krašem. 17.30 Ivan Cankar. 18.15 Naši zbori: Virmaše. 18.45 Čutila. 19.05 Cesta in človek. 20.05 Mali oglasi: Amerika. 20.55 Človek brez meja. **Sobota:** 12.30 Otroci pojo. 15.15 Atletski pokal Slovenije. 18.25 Veliki raziskovalci. 20.00 Dan jugoslovanskega radia in televizije. 21.00 Tudi noč skupaj...

Za cerkev na Sv. gori: Klara in Karla Gorjan v spomin none Marije 10.000 lir. **Za ortopedsko nogo:** M. M. 1.000 lir.

Šport

Olympia-Libertas GO 3-2 (13:15, 15:7, 15:11, 6:15, 15:6)

V nedeljo 2. maja jutraj so igrala doma goriška dekleta, medtem ko je tekma za fante odpadla, ker so manjkali sodniki.

Kljub okrnjeni postavi so se naša dekleta prav dobro izkazala. S pošteno vrednostjo so nadoknadila pomanjkljivosti in tako zadala ekipi gorškega Libertasa poraz, čeprav tesen.

S to zmago se je njihovo število točk na lestvici zvišalo na štiri in moramo vsekakor biti zadovoljni z dosedanjimi rezultati.

Igrale so: Uršič, Srebernič, Culiat, Primožič, Bertolini, Devetak, Košič.

V soboto 8. maja ob 18. uri pa se bo v svoji zadnji domači prvenstveni tekmi prve divizije Olympia pomerila z videmskim Lambertinom. Tekma bo v telovadnici na Kormu.

»SODELOVANJE«

Tako bi rad naslovlil glasilo slovenskih gospodarstvenikov in podjetnikov v svetu, za katerega izdajo nameravam čimprej poskrbeti. Da bi se čim bolj približal namenu tega glasila, ki je razvidno iz samega naslova, se obračam na rojake po svetu, ki se prištevajo med slovenske gospodarstvenike in podjetnike, da mi čimprej pošljejo svoje naslove. Njihov prvi korak na poti k sodelovanju bo omogočil izid prve številke glasila. Nadejam se, da se boste mojemu vabilu odzvali v čim večjem številu, zato vas pozdravljam z geslom: V sodelovanju je moč.

VINKO LEVSTIK

S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 Roma (Italia)

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Globoko užaloščeni sporočamo, da nas je dne 29. aprila v Ljubljani za vselej zapustil

prof. Tone Penko

Dragega kolega, priljubljenega in zaslužnega profesorja bomo ohranili v trajnem spominu.

Trst, 30. aprila 1976

Licej »France Prešeren«